

عنوان مقاله:

پیشبینی سلامت عمومی بر اساس متغیرهای فردی، خودکارآمدی و اضطراب در شاغلین (دانشجو و غیردانشجو) کادر درمانی بیماران COVID-۱۹

محل انتشار:

فصلنامه روان شناسی تربیتی، دوره 16، شماره 55 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

رقیه اسدی - دانشجوی دکتری سنجش و اندازه گیری دانشگاه علامه طباطبائی

نسرین عبدلی - دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف پیشبینی سلامت عمومی بر اساس متغیرهای فردی، خودکارآمدی و اضطراب در کادر درمان (دانشجویان شاغل به عنوان کادر درمانی بیماران COVID-۱۹ و غیر دانشجویان) در شهر کرمانشاه انجام شد. جامعه آماری پژوهش کلیه کادر درمانی بیماران COVID-۱۹ در شهر کرمانشاه بود و نمونه شامل کادر درمانی سه بیمارستان درگیر به بیماری COVID-۱۹ بود؛ روش نمونه گیری روش در دسترس بود؛ تعداد ۱۷۰ نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند. ابزارهای پژوهش شامل پرسشنامه GHQ-۱۲، پرسشنامه خودکارآمدی عمومی GSE و بخش اضطراب پرسشنامه DASS بود. نتایج بررسی پایایی حاکی از آن بود که ابزار پژوهش از پایایی مناسبی برخوردار هستند؛ یافته ها حاکی از آن بود که متغیر تحصیلات با متغیر اضطراب دارای ضریب همبستگی ۰/۲۷- است که در سطح معنی داری ۰/۰۱ < P معنی دار است اما میان متغیرهای پژوهش در گروههای زنان و مردان تفاوت معنیداری یافت نشد. نتایج بررسی برازش مدل حاکی از آن بود که مدل طراحی شده از برازش مطلوبی با داده ها برخوردار است و تحصیلات، خودکارآمدی و اضطراب توانسته اند که با میانجی گری اضطراب در حدود ۴۰٪ از تغییرات سلامت عمومی را پیش بینی کنند. در نتیجه از یافتههای فوق می توان در راستای کمکهای روانشناختی و ارتقای سلامت عمومی کادر درمان استفاده نمود.

کلمات کلیدی:

سلامت عمومی، خودکارآمدی، اضطراب، متغیرهای فردی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1189706>

